

malorum efficiens causa ponenda est: Bochnæ decem ab hinc diebus, ut ad me scribitur, mulier quædam infantem dum lauat, audito extra domum alterius sui filioli fletu, accurrit propere, iacentem puerum offendit. is in cultellum, quem manu gerebat, incubuerat, seque ipse missellus transfixerat. mater dolore amens, recurrit ad infantem in alveolo relictum, hunc quoque submersum reperit. superveniens maritus, impotens sui, uxorem corripit, verberibusque enecat. Quid multa? trium miserorum obitu conspecto, sceleris conscientia, & charissimorum pignorum commiseratione furens infelix pater laqueum collo induit. O rem miserabilem. Cracoviæ sub idem tempus infelix item adolescens quidam hospitis sui uxorem, filiolum item & ancillam, nocte intempesta, obtruncat: pecuniam, torques, & quæ potest, aufert, absente marito: qui discedens peregre, istius fidei omnia commendauerat. Hoc tam immani scelere cognito, quaeritur, tandem comprehenditur homo perditus & in carcerem conjicitur. Quid multa? vivus ustulatur, forcipibus prius candentibus varie laceratus, & cultro longis per dorsum vulneribus à carnifice conscissus. Num tot prodigiosorum funerum, tanti huius sceleris, supplicij tam horrendi, causas ad cometen referemus? an etiam horum atque aliorum scelerum, quæ ex multis pauca strictim attigimus, Cometen causam dicent, & ubi hoc affirmaverint, pietatis tam christianæ propugnatores se profiteri audebunt? Quid obstat igitur, quin hæc mala necessariò & in evitabili lege evenire palam fateantur, id quod ex eorum conclusivis efficitur? Atque hæc quidem nuper admodum evenerunt. Quæ cum hucusque scripsissem, ecce tibi tertia noctis hora clamores sursum deorsumque cursitantium ministrorum meorum ac strepitus repente exaudio, abijcio calamum, exilio. omnes extinguendo incendio occupatos offendo, quod si nescim ex coquina camino eruperat, Insanus sum profecto, si cometen accusem, non co-